

[Jes Lunde]

Der er også nogle ting, som vi gerne vil se nærmere på i udvalgsarbejdet, f.eks. det med at forlænge optjeningstiden til 20 år, altså at man skal have været medlem af en a-kasse i 20 år. Der er det en klar betingelse fra os for at overveje noget sådant, at man introducerer det gradvis, så der ikke er nogen, der udelukkes fra efterløn blandt dem, som går og tænker på det i øjeblikket. Hvis den betingelse bliver opfyldt, er det noget, vi måske kan diskutere i sammenhæng med, hvad der sker med forslaget i øvrigt på de andre punkter, som jeg har nævnt.

Poul Nødgaard (FP):

Det er positivt, at regeringen har taget arbejdsmarkedsområdet op til fornyet behandling. Arbejdsmarkedet er et område i vores økonomi, der efter Fremskridtspartiets opfattelse er alt for reguleret og styret af offentlige indgreb.

I sin tid, da efterlønsordningen blev indført, stemte Fremskridtspartiet imod. Vi er stadig modstandere af efterlønsordningen. Derfor er vi villige til at støtte et hvilket som helst initiativ, der kan reducere udgifterne til efterlønsordningen. Vi vil gerne arbejde sammen med regeringen om at reducere udgifterne til efterlønsordningen.

Desværre er jeg nødt til at sige, at regeringen har en meget opgivende holdning over for de 55-årige langtidslediges beskæftigelsesmuligheder. Forslaget er jo nærmest udtryk for, at regeringen mener, at de langtidsledige 55-årige er en gruppe, som regeringen ikke regner med har nogen mulighed for nogen sinde at komme i arbejde, ellers ville der jo ikke være grund til at køre de langtidsledige 55-årige ud på et sidespor. Og i den forbindelse er efterlønnen et sidespor. Det er et kedeligt syn, synes jeg, der her gør sig gældende.

Jeg må erindre om, at det jo er samtlige skatteydere, der over skattebilletten bidrager til finansieringen af efterlønsordningen. Det vil altså sige, at nogle tvinges til at bidrage til finansieringen, uden at de på grund af efterlønsordningens strenge tildelingskriterier har mulighed for selv at modtage efterløn. Det er efter vores opfattelse en meget umoralsk måde at indrette arbejdsmarkedet på. Konstateringen af, at der ikke eksisterer noget forhold mellem dem, der bidrager til finansieringen, og dem, der modtager efterlønsydelse, er en klar an-

ledning til, at efterlønsordningen nedlægges. Ordningen er reelt umoralsk.

Så langt er det desværre nok ikke muligt at komme med et enkelt skridt. Men det til trods er vi positivt stemt over for de elementer i forslaget, der medvirker til at reducere de offentlige udgifter på området.

I forslaget omtaler man statens forbedrede økonomi ved forslagets gennemførelse under fællesbetegnelsen provenu og ikke som reducerede udgifter. Det gør man, fordi der både er tale om sparede offentlige udgifter og medlemsbidrag.

Sammenfattende vil jeg om dette sige, at de offentlige besparelser er i orden for Fremskridtspartiets vedkommende. Forhøjede medlemsbidrag skal ledsages af modsvarende skattelettelser. Regeringen regner med, at den udvidede ret til at arbejde i efterlønsperioden gør efterlønsordningen attraktiv for grupper, der ellers ikke ville have gået på efterløn. Det er en vurdering, jeg er enig i; derfor finder jeg det stærkt betænkeligt, at der ikke er foretaget vurderinger eller skøn over, hvad de reelle omkostninger er ved større tilgang til efterlønsordningen for personer, der er ældre end 62 år.

Jeg vil i øvrigt sige, at muligheden for, at efterlønsmodtagere kan arbejde 950 timer årligt og 600 timer for deltidsbeskæftigedes vedkommende medvirker til at opretholde en vis form for fleksibilitet på arbejdsmarkedet.

Regeringen regner med, at forslaget vil medføre en administrativ merbelastning af arbejdsløshedskasserne og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen. Hvorfor foreligger der ingen specifikke beregninger eller skøn over omkostningerne ved dette? Regner regeringen med, at der skal ansættes flere i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, eller hvorledes skal denne merbelastning dækkes ind? Vil regeringen foretage personalemæssige omprioriteringer i f.eks. Arbejdsministeriet? Sådanne oplysninger glimrer ved deres fravær og fremhæver ikke lovforslaget som seriøst gennemarbejdet.

Jeg vil ikke undlade at nævne, at hvis Fremskridtspartiet havde fremsat et lovforslag med lignende fejl og mangler, ville såvel Venstre som De Konservative træde hinanden over tæerne for at gøre opmærksom på det.

Når det er sagt, vil jeg gerne fremhæve, at der da også er positive elementer i forslaget.